

Právo

Právo je soubor platných právních norem, tj. příkazů, zákazů a dovolení (obecně pravidel), které jsou vydané a uznané státem. Těmito normami se řídí pravidla lidského soužití. Dodržování práva a právního řádu je vynucováno státem.

Subjektivní právo - soubor oprávnění - dovolené chování subjektu práva. Právní možnosti chovat se určitým způsobem.

Objektivní právo - je soubor obecně závazných pravidel chování. Vyjadřuje co je a co není právní. Písemná vyjádření subjektivního práva. Stanovuje pravidla chování a sankce za porušení. Objektivní právo se dělí na hmotné a procesní právo

Pozitivní právo - je nedokonalé kvůli ostrému rozlišení práva a morálky.

Přirozené právo - Bůh nebo příroda jsou hlavními původci práva. Dnes se vnímá jako teorie o lidských právech.

Právní vědomí

Představuje znalosti práva, představy o platném právu a názory na spravedlnost. Prolíná se s mravním vědomím. Hlavní zásadou je: „Neznalost práva neomlouvá“.

Právní norma

Všeobecně závazná pravidla chování, jejichž dodržování je vynutitelné státem. právní normy vydává příslušný orgán - legislativa

Příkazující - Povinnost jednat. Například zaplatit daně.

Zakazující - Zákaz činit protiprávní kroky. Například uzavírání kartelových dohod.

Opravňující - Umožňuje volbu právního kroku.

Právní předpisy a jejich formální úprava

Podrobnější informace naleznete v článku Právní předpis.

Právní předpisy se uveřejňují ve Sbírce zákonů, poté co jsou vytvořeny legislativou a schváleny. Každá právní norma obsahuje záhlaví do kterého se píše číslo předpisu, datum, název předpisu a název orgánu, který předpis vydal. Předpisy se dělí do paragrafů a článků.

Právo

Napsal uživatel Administrator

Platnost (právo) - předpis se stal součástí právního řádu

Vacatio legis - období mezi platností a účinností

Účinnost (právo) - povinnost se předpisem řídit.

Působnost - územní, osobní, časová, věcná (čeho se týká).

Zdroj: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Pr%C3%A1vo>